

Scénář - Roland Gregor

Sport byl a stále je vášní Rolanda Gregora. Věnuje se mu i po ukončení aktivní kariéry. Díky němu poznal řadu zajímavých osobností, třeba Věru Čáslavskou.

„Když byla v Brazílii, tak tam prostě cvičili nějaký zvláštní cvičení, což byl strečink, nic jinýho. Tak jsem čuměl, říkám, to nemá chybu.”

nebo Danu Zátopkovou

“protože házela oštěpem, její svěřenkyně, která první hodila přes 60 metrů”

Vrcholem kariéry pana Gregora se stalo trénování hráčů basketbalu i stolního tenisu.

„S nimi jsem sjezdil prakticky Evropu jako vedoucí výpravy, nebo trenér a podobně. Jsem se dostal ven, což lidi nemohli, že jo, no tak jsem si toho vážil.”

V roce 1963 byl podmíněčně vyloučen z vysoké školy, protože se objevil prvního máje na Petříně.

“Když jsem už chodil s manželkou a šli jsme k Máchovi, tenkrát, na prvního máje todleto, že jo, prostě to byla taková tradice. A teď koukám a tam bylo lidí jak vo pouti, říkám, co se děje. No líbilo se nám to, protože tam byly hlášky jako: není maso ani kmín, ale lítá Gagarin, že jo. Někdo mě prásknul, že jsem tam byl, že jo, a už to bylo vyšetřování a už jsem dostal podmínku.

Do Československa pan Gregor přinesl tehdy neznámý strečink. Sepsal i knihu Metodika tělesné přípravy, která je stále v prodeji. Jeho přístup oceňovali i jeho svěřenci, jako například Milan Orlovski po vyhraném mistrovství Evropy ve stolním tenisu.

„Přišel za mnou a to jsem zase na slzičky, protože to je takový, děkoval mně. Prosím tě, vždyť já ani nevím, co je topspin. Dostal jsem se do finále, věděl jsem, že to můžu vyhrát jedine kondicí, že můžu vydržet, že mám prostě na to. To mě dojalo.”

Pan Gregor předal své zkušenosti i další generaci trenérů.

“A v současné době trenéři jsou všichni moji, jak bych to řek, chovanci nebo bývalí hráči, jak u mužů, tak u žen. A furt se ke mně hlásí. A to bylo moje největší vyznamenání, když přijde hráč, že prostě něco dokázal a podílel jsem se na tom.”

V listopadu 1989 se zúčastnil demonstrací.

“No tak jsem nemohl vynechat veškerou takovouhle tu demonstraci, která existovala. No tak zase si myslím, že jsem cinkal klíči taky, dokonce mi jeden vypadl, nemohl jsem ho najít, ze svazku, takže jsem se nemohl dostat do schránky.”

Naší generaci pan Gregor vzkazuje, že pokud něco chceme dělat, tak ať se toho držíme.

“Učte se angličtinu, prosím vás, protože z těch mejch lidí se jedenáct dostalo do zahraničí, že hráli. A nemít angličtiny, že jo, bez toho jazyku by tam vůbec neměl co dělat.”